

13. november 2023
J.nr. 2023 - 7846

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 33 af 16. oktober 2023 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Sigurd Agersnap (SF).

Jeppe Bruus

/ Jeanette Rose Hansen

Spørgsmål

Vil ministeren udarbejde en oversigt over, hvilke ydelser og professioner der historisk har opnået momsfrigivelse som »anden egentlig sundhedspleje«? Og vil ministeren dertil redegøre for, under hvilke omstændigheder motionsaktiviteter kan fritages for moms under »anden egentlig sundhedspleje«?

Svar

Den danske momsfrigivelse for anden egentlig sundhedspleje momsfritager visse behandlingsformer i form af behandling af personer som et led i udøvelse af lægegerning og erhverv knyttet hertil.

Momsfrigivelsen har baggrund i det fælles EU-momsdirektiv og skal fortolkes i overensstemmelse med direktivet og EU-Domstolens praksis på området.

Jeg har til brug for besvarelsen indhentet nedenstående bidrag fra Skattestyrelsen, som jeg kan henholde mig til.

”I henhold til EU’s momsdirektiv skal medlemslandene momsfritage behandling af personer som et led i udøvelse af lægegerning og dertil knyttede erhverv. Bestemmelsen er implementeret i Danmark ved, at momsloven fritager lægevirksomhed, herunder kiropraktik, fysioterapi og anden egentlig sundhedspleje.

Det fremgår af retspraksis, at momsfrigivelse af anden egentlig sundhedspleje forudsætter, at ydelsen skal kunne karakteriseres som en behandling (behandlingskravet), og at ydelsen skal udføres som led i udøvelsen af lægegerning eller dertil knyttede erhverv (uddannelseskravet).

Behandlingskravet opfyldes, såfremt ydelsen leveres med henblik på at forebygge, diagnosticere, behandle eller så vidt muligt helbrede konkrete sygdomme eller sundhedsmæssige uregelmæssigheder.

Uddannelseskravet opfyldes, såfremt leverandøren enten har opnået en autorisation, gennemgået en godkendt uddannelse, opnået en registrering som alternativ behandler eller modtaget en udtalelse fra Styrelsen for Patientsikkerhed.

Momsfrigivelsen forudsætter derfor en konkret vurdering af den enkelte ydelse, herunder den sammenhæng, hvori den leveres, og af den enkelte leverandørs faglige kvalifikationer.

Dette betyder i praksis, at to ensartede ydelser skal behandles momsmæssigt forskelligt, såfremt den ene leveres med et terapeutisk formål, mens den anden ikke gør det. Det fremgår fx af Skatterådets praksis, at en helbredsundersøgelse leveret til ansatte med natarbejde, som har en forhøjet risiko for en række sygdomme, er momsfritaget, mens samme helbredsundersøgelse er momspligtig, hvis den leveres til ansatte uden, at der foreligger nogen særlig indikation af helbredsmæssige risici.

Lignende ydelser skal ligeledes behandles momsmæssigt forskelligt afhængig af, om den leveres af en autoriseret sundhedsperson. Leveres fx akupunktur af en akupunktør, som opfylder uddannelseskravet, vil ydelsen være momsfritaget, mens samme ydelse vil være momspligtig, såfremt akupunktøren ikke opfylder uddannelseskravet.

Momsfritagelsen af anden egentlig sundhedspleje er derfor ikke nødvendigvis knyttet op på bestemte ydelser eller konkrete professioner.

På den baggrund er det Skattestyrelsens vurdering, at der ikke kan opstilles en samlet oversigt over, hvilke ydelser og professioner der historisk har opnået momsfritagelse som anden egentlig sundhedspleje.

For så vidt angår momsfritagelse af motionsaktiviteter skal Skattestyrelsen bemærke, at EU-Domstolen har afsagt dom i tre sager om fritagelsen for undervisning. Skattestyrelsen har på den baggrund udarbejdet et styresignal om konsekvenserne af dommene, som har været i høring.

Det vurderes, at momsfritagelsen af anden egentlig sundhedspleje i udgangspunktet ikke kan anvendes på motionsaktiviteter. Landsskatteretten har i en sag vedrørende et fitness-center udtalt, at momsfritagelsen ikke omfatter klienternes brug af maskiner alene for at få motion eller almindeligt velvære. Det betyder, at adgangen til at benytte et fitnesscenter allerede i dag er momspligtig.

Derimod anerkendte Landsskatteretten, at adgang til og instruktion i at bruge specialudviklede træningsbrikse kunne momsfritages, når det kunne dokumenteres, at klienten led af en sygdom, at klienten konstant var under vejledning, og at klientens tilstand løbende blev forbedret, og at dette blev afspejlet i træningsprogrammet.

Udgangspunktet er derfor, at motionsaktiviteter i almindelighed ikke opfylder betingelserne for momsfritagelse, men der kan være konkrete undtagelser til udgangspunktet.”